

[Erling Dinesen.]

gælde for de af sømandsloven omfattede funktionærer. I forvejen har vi en række bestemmelser i funktionærloven, som måske nærmere hørte hjemme i sømandsloven, nemlig §§ 10-14. Der er altså ikke noget i vejen for, at bestemmelserne om beskyttelse mod usaglige opsigelser også for de af sømandsloven omfattede funktionærer kan stå i funktionærloven.

Tilbage til de konservative, som er særlig aktive på dette felt. Hr. Simonsen skrev i Fællesrådets blad, at efterlønnen burde forbedres, så maksimum blev 6 måneder i stedet for 3 måneder. Det har man også glemt at tage med. Nu har socialdemokratiet heldigvis husket det. Det er med i vort forslag, så er det en forglemmelse fra konservativ side, kan det rettes under udvalgsarbejdet.

Hr. Simonsens artikel i Fællesrådet har som overskrift: „Glemmer vi funktionærerne?“ Det er ganske betegnende, for noget kunne unægtelig tyde på, at nu, hvor man har magt og mulighed for det, har man totalt glemt de løfter, man har afgivet. Det eneste, de konservative åbenbart ikke glemmer, er at føre en fuldkommen hæmningsløs agitation blandt funktionærerne. Jeg er tilbøjelig til at tro, at de næsten har Danmarksrekord i så henseende, men nu får funktionærerne jo kendskab til de konservatives rette sindelag.

Og så er der de radikale. De er ikke meget bedre på dette felt. Det er oven i købet deres minister, der er kommet med forslaget. De radikale vil gerne, skrev hr. Erik Hansen (Ålborg amt) for nylig, gøre tilværelsen mere tryk for de ældre funktionærer, der har været i samme virksomhed i en årrække, og det er jo udmærket. Det skulle ske ved, at det højeste opsigelsesvarsel, som nu er 6 måneder, blev forhøjet til 12 måneder, når den enkelte gennem en lang årrække havde været ansat i virksomheden. Hr. Erik Hansen (Ålborg amt) mener også, som vi har foreslået, at bevisbyrden ved usaglige afskedigelser bør lægges over på arbejdsgiveren. Det er altså officiel radikal politik, men kun til agitatorisk brug, så vidt vi kan konstatere på baggrund af den radikale ministers forslag. Der er intet som helst taget med herom i forslaget fra arbejdsministeren.

Ærlig talt, jeg synes, det er en temmelig flov historie for de tre regeringspartier. For-

holdet er det, at Fællesrådet for danske Tjenestemand- og Funktionærorganisationer har spurgt de politiske partier, i alle tilfælde fire af dem, om partiernes stilling til en revision af funktionærloven, og det har repræsentanter for disse fire partier svaret på i artikler i bladet Fællesrådet, som jeg har refereret. Det var meget gyldne løfter, man afgav. Men hvor blev funktionærpolitikken af? Ja, den er enten blevet borte med blæsten, eller også er den hengemt til fornyet brug i de tre partiers energiske agitation for at vinde funktionærstemmer. For man vil nok kæmpe om funktionærerne, men man vil bare ikke kæmpe for funktionærerne, når det kommer til stykket.

Nu gør det alt sammen ikke så meget, at man her totalt har svigtet, for vi har alle disse ting med i det socialdemokratiske forslag, så der er mulighed for at råde bod på disse forglemmelser. Vi har undervisningsområdet med, som har været nævnt. Vi har også spørgsmålet om at sikre den yderligere tryghed for funktionærerne, som bedre opsigelsesvarsler vil give. Vi har den større beskyttelse af opnået anciennitet i tilfælde af ejerskifte, fusion, og hvad der i øvrigt kan være tale om, forbedrede regler om godtgørelse til funktionærer i tilfælde af urimelig afskedigelse, som jeg har nævnt, og skærpede regler om erstatning i tilfælde af nægtelse af at modtage funktionæren i sin tjeneste eller uberettiget bortvisning, bedre opsigelsesregler i tilfælde af sygdom, længere frist til fremskaffelse af lægeattest, forbedrede regler om forskudsudbetalinger til provisionslønnede funktionærer i en opsigelsesperiode, retten til at søge et nyt job uden løntab og bedre værn om funktionærerne i forbindelse med indgåelse af konkurrenceklausuler.

Jeg vil gerne føje til, at disse forslag bygger i begrænset omfang på arbejdet i det udvalg, som jeg selv nedsatte i 1964 — men kun i begrænset omfang. Herudover bygger forslaget på de erfaringer, der er indhøstet i de organisationer, som til daglig varetager funktionærernes sociale og økonomiske interesser. Lad mig bare i den sammenhæng nævne, at alene HK til stadighed har mere end 100 retssager løbende med baggrund i funktionærloven; det er klart, at så opdager man de svagheder, som måtte være hist og her.